

FAMILIA

FÓIA ENCICLOPEDICA SI BELETRISTICA

CU ILUSTRATIUNI.

Totu-odata organulu publicatiuniloru „Societáti pentru fondu de teatru natiunalu.“

BCU Cluj / Central University Library Cluj

PROPRIETARIU, REDACTORU SI EDITORU:

IOSIFU VULCANU.

PUBL. UNIV. CLUJ-SIBIU
Nr. 1306 194 2.

SIBIU
II. 504.

ANULU VI. — 1870.

PESTA, 1870.

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piati'a Pesciloru, Nr. 6.

CUPRINSULU.

I.

Portrete si biografie.

	pagin'a
1. Paulu Jorgoviciu Brancoveanu	1
2. Emiliu Ollivier	17
3. Rochefort	29
4. Cremieux	29
5. Arago	29
6. Sofi'a Menter	65
7. Simeonu Ramontiai	109 113
8. Juli'a Ortet	125
9. Mari'a Antoinetta	173
10. Episcopulu Strossmayer	197
11. Gavrilu Munteanu	205 209
12. Jonu Eugeniu Cucu	239 293
13. Alesandru Mocioni	325 329
14. Generalulu Moltke	353
15. Maresialulu Bazaine	389
16. Generalulu Frossard	389
17. Generalulu Ulbrich	487

II.

Poesie.

Z. Antinescu: Vócea unui romanu	172
Aurelia: Oh de ai sci	567
A. G. Baronzi: Rug'a Romanului	136
" Flórea fara profumu	403
D. Bolintineanu: Cup'a lui Stefanu	555
S. Botizanu: Le anulu nou	7
Georgiu Bucsia: Umbr'a lui Mihaiu Eroulu	112
" Rogatiunea Romanului	218
Vasiliu Budescu: Pe culme	195
" Fét'a de boeriu	290
" Mihaiu Eroulu in Turcia	326
" Hotiulu	375
" Doinitie	423
" Dorulu copilei	486
" Suspiniulu Minei	606
V. R. Butulescu: Lid'a	14
" Simtirea trecatória	99
" La unu rfu	231
" Canđu sórele	531
Teodoru Dewtea: Mórtea lui Optu mu	255

	pagin'a
J. C. Dragescu: Femei'a	28
" Lacrimele	314
" Rendunic'a espatriatului	362
" Frumseti'a lacrimeloru	436
I. D. La Elena	427
J. C. Fundescu: Resunetu	159
" Suvenirea	280
" Esti frumósa	330
" La Elvira	520
" Fericirea	590
Lazaru Jerne: Din departare	67
I. Lanedatu: Domni'a si pastorulu	3
" Ortanu	54
" Liliecii	412
Simeonu Fl. Marianu: Ostasiulu romanu	43
" Doine	242
" Dorulu copilei	592
Andreiu Muresianu: Omulu si vit'a in paralelu	40
" Ironi'a	40
Elena Novacu: Si de candu	31
" Catra A. R.	319
Catarina Obregianu: Junele fara amanta	351
Justinu Popflu: Stefanu celu mare si mum'a lui	95
" La mórtea unei copile	86
" Mórtea lui G. Sîncai	400
" Cantecu contimpureanu	543
" Imnu pentru Romania	494
N. Petru: Dsiórei B.	499
Rosa: Maiculiti'a	463
Georgiu Sionu: Treptele de scara	123 124
M. Strajanu: Omulu si natur'a	88
" Din suferintiele lui Werther	366
Maria Suciú: Flori de mormentu	183
Moise Toma: Unu suspinu din Carpati	207
S. Teodorescu: Maracinií din gradina	509
A. Tudúcescu: Suvenirea	615
Josifu Vulcanu: Templulu Thaliei romane	74
" O séra la parinti	150
" La Crisiana	301
" La mormentulu ei	387
" Crisiana	440
" Si dinsa	578

II.a. Poesia populara.

Anastasia L.: Doine populare de langa Salisce	19. 223 258
N. Petru Petrescu: Cantece populare	103. 247

VIII.

Salonu.

A. P. Alessi: Conversare cu cetitoriele	596
J. G. Barfiiu: Conversare cu cetitoriele	428
Georgiu Bucsi'a: Epistola câtra o domnisióra	188
J. C. Dragescu: Conversare cu cetitoriele 104, 200, 296 332, 548.	
Julianu Grozescu: Conversare cu cetitoriele	452
St. Julianu: Conversare cu cetitoriele	56, 116
J. Lapedatu: Scrisori de la Paris	416
„ Conversare cu cetitoriele	488
Letiti'a: Curteni'a	140
„ Despre fetele bebrane	236
„ Delicateti'a	272
Modestinu: Balulu romanescu din Pest'a	44
M. Strajanu: Conversare cu cetitoriele 465, 92, 101, 164, 308, 620. 224	
„ Despe politeti'a	224
G. D. Teodorescu: Teatrulu din Bucuresci	489
Josifu Vulcanu: Conversare cu cetitoriele 32, 68, 80, 128 152, 176, 212, 248, 260, 320, 344, 356, 392, 404, 440, 560, 572, 484, 608.	
„ Fetele de 16 ani	284
„ Unde tai si unde crépa	536
Anonimu: Gramatic'a limbei amorului	500
„ Tractalulu amorului	524

IX.

Diverse.

O serbatória la Beiusiu	9
Apelu câtra inteligenti'a rom. din Buda-Pest'a	73
Conferinti'a dlui Brateanu la Ateneu	81
Institutulu pentru educatiunea feteloru rom. în	

Crisian'a	105
Sê fondâmu teatrulu nationalu	133
Apelu câtra publiculu romanu in casa teatrului	145
O séra in Orade'a-mare	237
Conferinti'a literaria in Oradea mare	273
Teatru nationalu in Sabiu	297
Proiectu de statute pentru societatea teatrului nationalu	313
Teatru nationalu in Orascia	333
Teatru nationalu in Clusiu	345
Adunarea gen. a asociatiunii transilvane	368
Publicatiunea adunarii de la Dev'a	377
Societatea academica romana 405, 453,	538
Adunarea de la Dev'a	457
Procesele verbale ale adunarii de la Dev'a	477
Vill'a Brateanu (I. C. Dragescu)	490
Statutele societatii pentru teatru	493
Suvenirulu femeiloru rom. din Transilvania datu dlui F. Schuselka	548
Lecciconu modernu (Andrei Popu)	550
La serbarea lui Bethoven	585

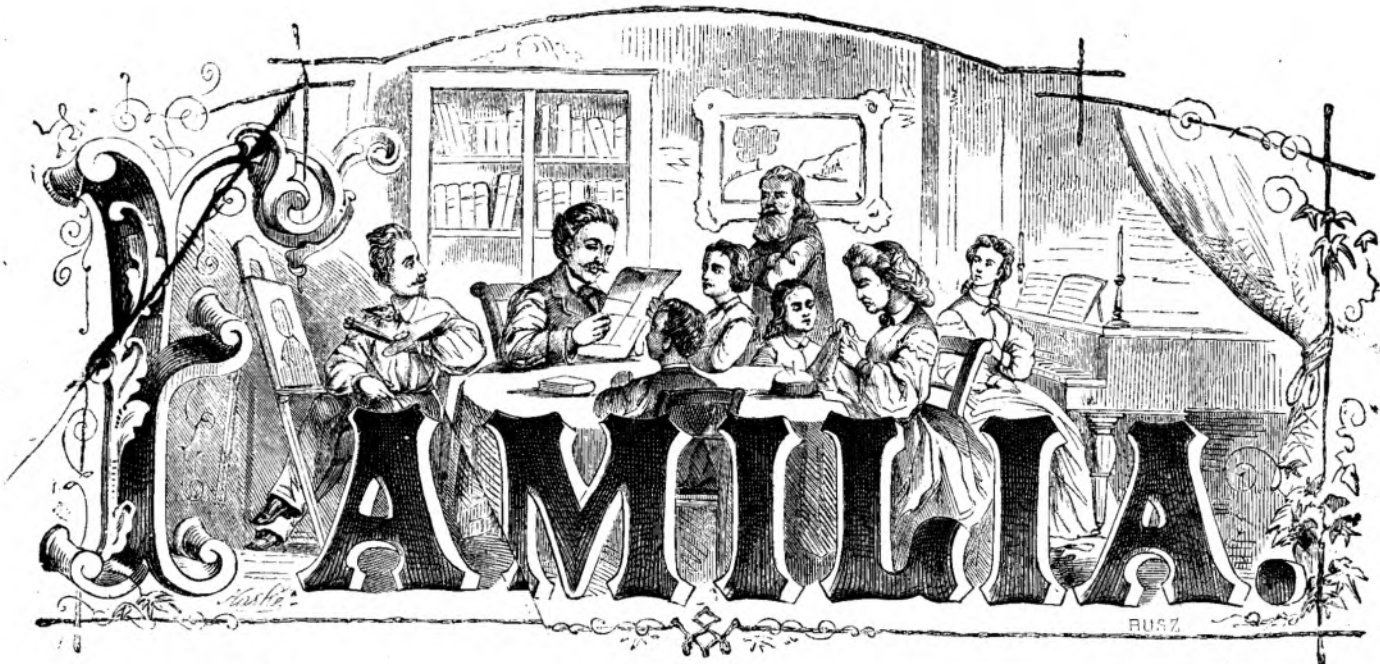
Afara de aceste in fia-care numeru noutâti sociale, artistice, literarie, din tiéra si din strainetate, — gâciture, — glume, — si alte notitie mici.

X.

Moda.

1. Modele de toalete, in suplementu la nrlu 14.
2. Jurnalulu de moda, la nrlu 22.
3. Modele de lucruri femeiesci la nrlu 36.
4. Modele de toalete la nrlu 44.

Mai in fia-care nru „Curierulu modei.“

Beletristica, știință, arte, viața socială, moda.

Pest'a Domineca 16 ian.	Va ești în fiecare duminică, cu portrete și alte ilustrațiuni. In fiecare anu prenumerații capeta două tableți	Pretiulu pentru Anu pe ian. — jun. 4 fl. pentru ablu 80 cr.	Nr.	Cancelari'a redacțiunii Strat'a lui Leopoldu Nr. 33, se adresa manuscritele și banii	Prenumeratiunile se potu face la toate postele. Pentru Romania și dintr-un in Bucuresci.	Anulu VII 1909
-------------------------------	---	---	-----	--	--	----------------------

Dava Iorgoviciu-Brancoveanu

Nici o idee mare, ivita in lume pentru prima oara, n'a triumfat de odata, ci totu-de-una a trebuit sa treca unu timpu indelungatu, pa candu ideile culturai si ale libertatii au indidit in intr-unata, incatu plant'a noa, prindind radecine, a totutu cresce si inflic; totu-de-una s'a recerutu perseverare neclata, constantia neobosita, si sacrificie mari; totu-una a trebuitu sa mearga inainte nesci aposti providentiali, cari propagandu ide'a sublima, a obligata a suferi chin si martiriulu pentu gloria aceleia.

Ide'a desceptarii nosre nationale e vechi; sacrulu focu alu romanismului arde de secolu si venele nostre, — si gloriculu drapelu alu apotolilor romani falfaia e multu pe piscuri Carpatiloru, revocandu in memori'a stranepotloru glori'a strabuna: e toate aceste inse vchii'a idea sublima n'a trimfatu inca.

Sacrificiele aduse peltariulu santei nostri cause nationale nu sunt in de ajunsu, — mai trebuescu inca; si aduse acete, caus'a va triumfa

Si or'a triumfului nunai e departe...

Deci se nu desperam, ci in aceste ultimomominte de lupta a lumina in contra intunerecului se ne otielimu pieptuile cu firmitatea perseverantiei; se ne armam cu constantia neclata

si — iuanu de modelu pe marii nostri barbati si pausati — obligata in pace mentu a suferi martiriulu gloriosu!

Istori'a noastra nationala, acesta tragedia scrisa cu sange, ni-a pastratu mai multe figure ilustre, cari in eternu voru pota servi stranepotiloru dreptu modelu de virtute nationala si patriotica.

Dar candu privim aceste figure maretie, ne cuprinde o mirare, ca ele s'au ivitu mai alesu acolo, unde se accepta mai pucinu, unde simtiulu nationalu se considera dreptu crima, si unde apasarea secularia era mai infioratoria; ne cuprinde o mirare, ca acei luciferi pe ceriulu romanismului s'au ivitu mai toti acolo, unde acelu ceriu era mai tare acoperitu de nori, — ca acei barbati nemoritori s'au nascutu la noi de dincolo de Carpati, — si astu-felu de la noi s'au latitu radiele culturai nationale. Insu-si veteranulu iteraturei nostre, marele Eliade esclama cu admirare: „Dar, fratiloru Romani, mari barbati au esitu dintre voi dincolo de Carpati, si de acolo au venitu si in zidurile nostre dereparate, si s'au pusu s'arunce sementiele nationalitatii intr-unu pamentu nelucratu...”

Dintre acesti nemoritori presintam cu ocaziunea acest'a vietii si portretulu lui Paulu Iorgoviciu-Brancoveanu.

Barbatulu de a caruia biografia ne ocu-

pâmu acuma fu nascutu la 28 aprilie 1764, in comun'a Varadia, comitatulu Timisiórei.

Stramosiulu parintelui seu nu se numiá Iorgoviciu, ci altu-feliu, inse acestu nume nu se scie. Dinsulu traiá ca proprietariu nobilu in Transilvani'a, inse din caus'a persecutârilorn religiunarie calvinesci a fugitu si elu dimpreuna cu mai multi in Roman'a mica. Acolo si-a cumperatu o mosfa, si s'a insoratu cu o fecióra din faimós'a familia a Brancoveniloru, si de aci nainte si-a luatu si elu numele „Brancoveanu.“

Fiulu seu Georgiu de fric'a turciloru a trecut in Banatulu-Timisianu, si s'a asediatu in satulu Varadi'a. Fiulu acestuia a fostu Marcu, carele a invetiatu in scól'a de la Carloveti, si apoi fu numitu parocu in Varadi'a. Acest'a, precum se afirma, ca sê póta fi protopopu, la demandarea episcopului serbescu de atunci si-a parasitu numele de „Brancoveanu“, si a primitu numele de „Iorgoviciu“, care apoi a remasu in familia pana in diu'a de asta-di.

Marcu a avutu trei fii: Paulu, Petru si Ioanu. Petru s'a facutu preotu in Oraviti'a, despre Ioanu nu vomu vorbi, mai pe lusaennânu aci despre acesti trei frati numai se fá unu invetiatoriu venitú din Héc'a romanesca, cá-ci scóle regulate paratunc nu erau.

Parintele Marcu vedindu frumosulu talentu alu fiului seu Paulu, l'a dusu la Versietiu in scól'a sêrbésca si nemtiésca, unde a invetiatu pana la vêrst'a de 12 ani cu atâta diliginca, incâtu — profesorii indemnara pe tatalu seu ca sê-lu duca la gimnasiu, ca sê nu se îngrope unu talentu atâtu de mare. In urmarea acestui consiliu parintele seu lu-duse in gimnasiulu de Segedinu; de aci fu tramisu la Pest'a, unde studiá drepturile, si facú censur'a avocatiala. Inse nestimperatulu seu zelu de a invetiá l'a facutu sê mai mérga si la Vien'a, si acolo invetiá drepturile germane.

Pe timpulu petrecerii sale la Vien'a mai multi amici lu-invitaru la Rom'a. Sacrulu doru de a vedé urbea eterna, cu column'a lui Traianu, si cu nenumeratele sale anticítati artistice si pretiósse, lu-indemnâ sê accepte fara siovaire invitatiunea, si numai decâtu caletorú la Rom'a. Trei ani de díle petrecú elu între murii seculari ai acestui orasiu clasicu, cercetandu tóte bibliotecile, pana chiar si celu din vaticanu, si decopiandu o multíme de inscriptiuni si alte monuminte pretiósse pentru limb'a si istori'a nóstra natiunala. In restimpulu acest'a invetiá si limb'a italiana.

De aci se duse la Parisu ca sê studieze limb'a francesa. La Parisu petrecú doi ani de studiu, pana candu in 1793 a éruptu revolutiunea. Dinsulu a fostu de fata si la ghilotinarea regelui Ludovicu XVI.

Infiortu de esecel' revolutiunarie trecú la Londr'a, unde inveti' limb'a englesá sustienendu-se cu instructiunea unoru studintu. Dupa unu-spre-diece luni prasi Londr'a, si — recomendatu de unu amcu alu seu — veni la ctatea imperatésca de Vien'a, unde imbracá modestulu postu de canelistu, éra mai tardú fu numitu concipistu.

Audíndu espre elu episcopulu de atunci alu Versietiu, numitu Siacabentu, lu-invità la sine sê ffa avocatulu consistoriului; inse dinsulu nu vru sê accepte acestu postu. Atunce episcopulu se intrse catra parintii junelui concipistu, si numai rogarea si induplecarea acestora parasí Vie'a. Ocupandu-si oficiulu de avocatulu consistorialu, in órele sale libere se ocupá cu studie literarie. Aci a scrisu „Observatiile de limb'a romana“, care opu apoi s'a tiparitu in Parisu. Totu aci a adusu mai

un glosariu in care se glosariu era mai gata de aparitiu, si a scrisu „Glosariu supra lui, si lu-acusara, care tív de limb'a romana“ sunt scrise c gae, cari le-a adúsu elu din Rom'a, cae timpurú ori mai tardú va d Rnani consciinti'a natiunala, si a nice pré usioru turburári între Roma luinandu-se consciinti'a natiunala, tite drepturi natiunale si asié se va olinea de pana acum satorita. Éra alti uguru, numitu Zsiday, strigara cá cum ei sê díca in scrierile sle, cumca Roma vitu in tierile acest sub conducere. Taianu, si cá ei sunt leuitori mai vechi i t'a acést'a decâtu ungrii?!

Aceste acúsári vicente si alte intrige fnale, nascura in conta barbatulu nostru lrite persecutiuni, inátu in urma puternicii dei i rapira libertate, lu- inchisera la comitu, si — ca nedreptea si violinti'a sê-si aunga culmea — pe impulu inchisorii sale i lara tóte cartile si scisorile, le arsera si le nicira tóte, spre ceana mare dauna a literatrei nóstre natiunale n fine apoi, nepotendu-se onstatá nici o crima, li-eliberara.

Dupa aceste a raitu mai multu timpu ca avocatu in Timisiór'a, si-apoi mai tardú érasí sa mutatu la Versietiu, si pofitu de mai multi

negutiatori romani fruntasi, ocupà o catedra de profesor la gimnasiulu inferioru de acolo. In acèsta calitate a inceputu de nou sê scria glosariulu amintitu mai susu, de si unii din amicicii sei lu-consiliara sê se lase, ca sê nu traga a supra-si éراسi vr'o neplacere; inse elu respundea: „Nu potu, câ-ci ardórea ce nutrescu in sinulu meu pentru prosperarea natiunii mele me indémna necontenitu sê intrebuintiezu tóte poterile mele întru realisarea acestei dorintie.“

Si candu erá sê termine opulu seu, fu numitu inspectoru peste scólele din graniti'a militaria. Dar intr'a ceste s'a bolnavitu, si a dóu'a día, in 21 mart. 1808, a moritu mórte ca a lui Cichidealu... Osamintele lui zacu in cript'a din curtea bisericeii catedrale din Versietiu.

Tóte manuscriptele sale au remasu la nepotulu seu de frate Iosifu Iorgoviciu, carele mai tardíu a fostu profesor la Pedagogí'a din Aradu. Aceste manuscripte apoi trecura in posesiunea protopopului Vasilie Colosia, — ér acuma — precum se afirma — se afla la Aradu in manile dlui Gavra, carele ar face unu mare serviciu literaturei nóstre, de cumva le-ar publicá — ~~cu unu scop de a se pune in posesiune societáti academice romane.~~

Incheiámu aceste sîre cu cuvintele dlui Eliade: „Cetiti, tineriloru, pe Paulu Iorgoviciu, Petru Maioru, Cichindealu, Sincai, si veti invetiá intrinsii si limb'a vóstra, si ceea ce au fostu mosii vostri, si ceea ce veti poté fi, de veti urmá invetiaturele lor!“ ...

Domniti'a si pastoriulu.

Intr'alu vilei foisioru
O domniti'a 'n giosu privesce,
Unde turm'a si-o pazesce
Mandrulu muntelui fecioru.

Ér pastoriulu incantatu,
De-a ei magica privire,
Cauta 'n susu si c'o zimbire,
Dice-i, díce farmecatu:

„Spune-mi, draga viorica,
Pentru cine se resfatia,
Ochiulu teu si d'alba-ti fatia,
Si guriti'a-ti gingasica?“

— „Ochiulu meu si fati'a mea,
Farmecele respandesce,
Celui ce tiér'a-si iubescce,
Si dá sange pentru ea!“

„Spune-mi, spune, fragedu crinu,
De pre buz'a ta placuta,
Farmeculu cine-lu saruta,
Cine nurii-ti de pre sinu?“

— „Buz'a mi-o va sarutá,
Cel'a ce cu vitejia
Se va duce 'n batalia,
S'apere mosi'a sa!“

„Spune-mi, netedu puisioru,
Cine 'n lume póte díce:
Câ va fi asié ferice,
Ca sê-lu iéi de socioru?“

— „Me va duce la altaru,
Mai respunde fét'a éra,
Celu ce astadi pentru tiér'a
Va dá pieptu cu Han-tata

~~Farmecandu-lu...~~
Pe calu sare pastorasiulu;
Lasa 'n umbra fluerasiulu,
Lasa 'n vale dalbii mei.

Si 'ntro mana c'unu toporu,
Ér intr'alt'a c'o maciuca,
Díce murgului sê-lu duca,
Unde-i lupta si omoru.

Sbóra ca unu Fetu-frumosu,
Bubue 'n urma-i pamentulu;
Si ducendu-se ca ventulu,
Canta cantecu amorusu:

„Draga! pentru buz'a ta,
Pentru gingasi'a ta fatia,
Sange astadi si viétia
Tierei mele eu voui da!“

* * *

Pe-unu siesu verde si cu flori
Dóue tabere se 'nfrunta;
Sangele tinsindu incrunta,
Palosie de luptatori.

Urla tunulu, urla greu,
Latra puscile turbate.
Si Romanulu bravu se bate,
Bate-se ea puuiu de sreu.

Dar Tatarulu artiegosu
Prin dusmani ér se rapede;
Si respinsu Romanulu cede,
Câ-ci omoru-i fiorosu.

Inse unulu din voinici:
Mandrulu pastorasiu de munte,
Ca unu leu sarindu in frunte,
Se isbesce 'n inimici.

Toti in giurulu lui s'adunu;
Se facu zidu Romanii éra;
Voru sê 'nvinga séu sê péra,
Dar fugindu nu se supunu.

Si voiniculu comandantu,
Prin Tatari dá grea navela;
Si luptandu-se cu fala,
Canta cantecu-i de-amantu:

„Draga! pentru buz'a ta,
Pentru gingasi'a ta fatia;
Sange astadi si viétia
Tierei mele eu voi da!“

Aprinsu de-alu iubirii jaru,
Elu toporulu si-lu ridica;
Si-lu arunca fara frica
In betranulu Han-tataru.

Toti Romanii falnici sboru,
Pre Tatari i-alungu din tiéra;
Inse vai! de catra séra,
Unde-i junele pastoriu?

Colo 'n siesulu inrositu,
De sîróiele de sange,
Unu voinicu la bratiu-i stringe,
Pre pastoriulu greu ranitu.

Fati'a lui, crinu desfétatu,
Vescediendu ingalbinesce;
Si prin' rane se opres pe,
Rece sangele 'nchiegatu.

Si d'abié mai resuflandu,
Vócea lui voindu sê sbóre,
De pre buz'a muritória,
Sbóra jalnica cantandu:

„Draga! pentru buz'a ta,
Pentru gingasi'a ta fatia,
Tierei mele si viétia,
Sum ferici-a i te dal!“

Ér voiniculu celalaltu,
De pre capu coifu-si ridica,
Lung'a toga si-o despica,
De pe trupulu seu inaltu.

Si pe-unu rumenu sinisioru,
Cadea galbina cositia;
Câ-ci erá mandr'a domnitia
Si dícea catra pastoriu:

„Ochiulu meu si fati'a mea,
Ale tale voiú sê fia;
Câ iubindu a ta mosía,
Dat'ai sange pentru ea.“

„A mea buza, dragu baiatu,
Astadi voiú sê te sarute;
Câ-ci ordiile-su batute,
Si pamentu-i liberatu.“

„Adi cu tine me maritu;
Câ Tatarii prin navela,
Mi-au lovitú sinulu c'o pala,
Si de mórte m'au ranitu —“

„Astadi voiú sê te sarute,
Palida din céti'a désa;
Peste-unu mire si-o mirésa,
Lacrimi de argintu plangea.“

I. Lapedatu.

Secretulu.*)

— Comedia in unu actu. —

Persónele:

Alesandru Rusiavanu proprietariu,
Anastasi'a, soci'a acestuia;
Georgiu Gherlanu, proprietariu,
Amali'a, soci'a acestuia;
Stefanu Cimpoiasiu, sateanu.

Scen'a se petrece intr'unu orasiu in Transilvani'a, la cas'a lui Ales. Rusiavanu in timpulu presinte.

SCEN'A I.

(Odaia mobilata dupa gustulu modernu, in drépt'a, in stang'a, si in fundu usia.)

Alesandru Rusiavanu si Anastasi'a.

Rusiavanu: Ce bine, câ in fine suntemu éra-si a casa. Caletori'a asta indelungata m'a zdro-

*) Represintarea pe scena — fara consimtiemintulu autoriului — e oprita.

bitu cu totul. Nu mai pot de obosit. Dar bine, că érași ne aflăm ací, în asta locuința modestă a noastră, unde atât de mult doriam să sosesc.

Anastasi'a: Ai dreptu, iubitulu meu. Întru adeveru, ori cât de multe lucruri admirabile pôte să vedea cine-va în strainetate, — în fine totuși dorește să ajungă ér a casa în patri'a sa, la casuti'a sa modestă, unde lu-ascépta érași alte plăceri și bucuríe.

și dins'a a casa împreună cu sotiulu ei. I-am invitat pe amendoi la o înghiată, să petrecem câteva ore la olaltă.

Anastasi'a: A, frumosu! Ti-multumesc.

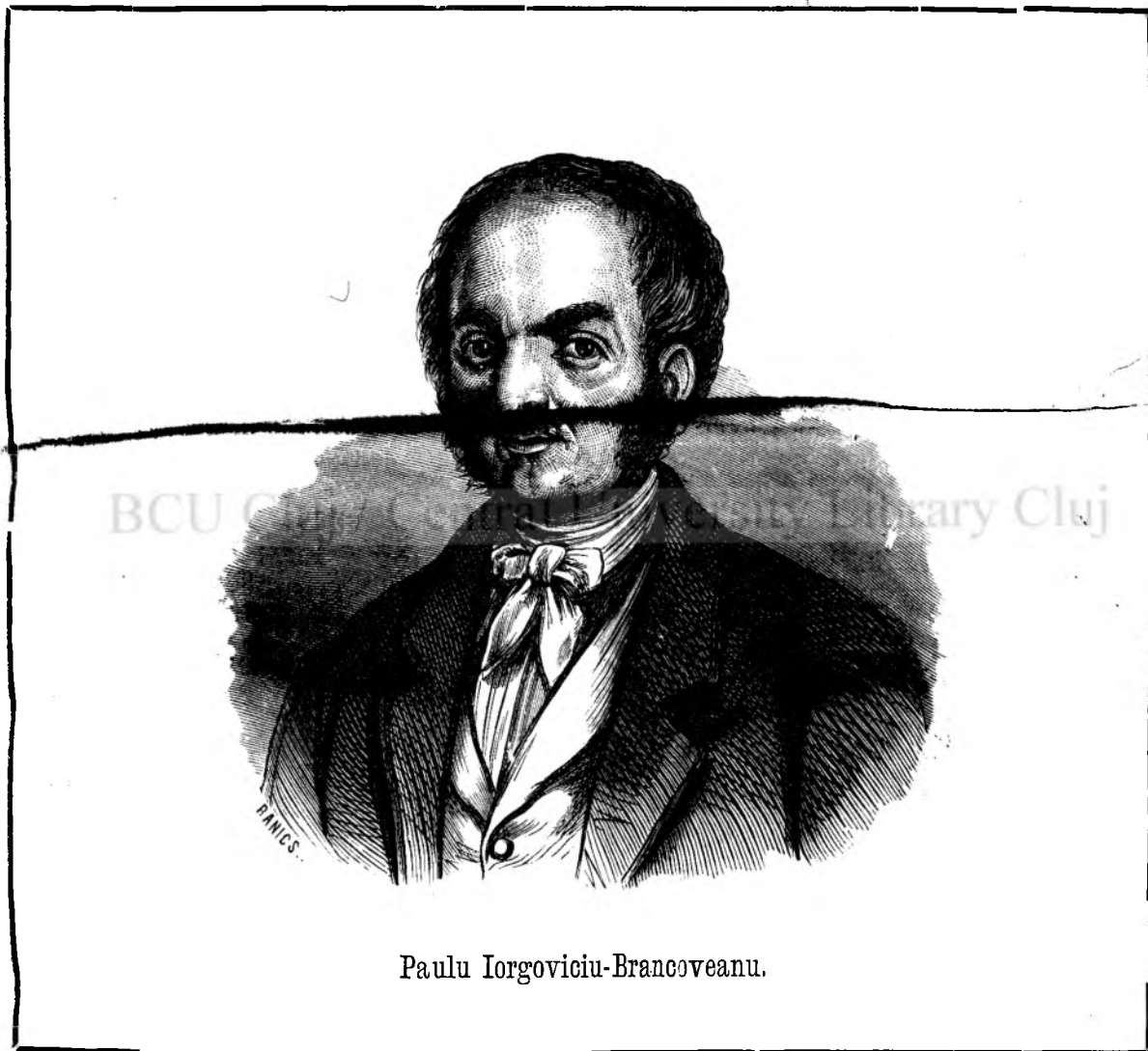
Rusiav.: (se uita pe ferésta.) Éta chiar vinu.

SCEN'A II.

Totu aceia și Gherlanu cu Amali'a.

Anast.: Bine ati venit!

Amali'a: Bine v'am gasitu.

Paulu Iorgoviciu-Branceveanu.

Rusiavanu: Si cum să nu doréscă a vini acel'a a casa, caruia sórtea i-a daruitu unu angeru atât de scumpu, ca și tine?

Anastasi'a: Si eu cu tine măcaru în ori ce locu singuraticu me simtiu mai fericita, decâtu încungiurata de mii de ómeni.

Rusiavanu: Si astadi ti-am preparatu o bucuria dupla.

Anastasi'a: Ce?

Rusiavanu: Iubit'a ta amica Amali'a a sositu

Gherlanu: Dómna, primesce omagiulu meu!

Rusiavanu: Ve multiamesc, dómna, că ati venit.

Amali'a: Cum poteam noi să refuzăm o invitatiune atât de gentila? (Catra Anast) Cum v'ati petrecutu la Ischl?

Anastasi'a: Fórte bine. Nici odăa nu voiu uitá serile de pe promenad'a cea mare.

Amali'a: De langa riu?

Anastasi'a: Da. Si lacul grandiosu de la

Gmunden, si regiunea cea romantica. Tóte, tóte au fostu pré frumóse. Si voi?

Amali'a: Noi amu statu siese septemani la Carlsbadu. Barbatulu meu suferiá nitielu de pieptu.

Anastasi'a: Folositu-v'a scaldele, dle Gherlanu?

Gherlanu: Da, mi s'a vindecatu — pung'a.

Rusiavanu: Mi se pare dara, cá si scaldele de la Carlsbad au totu acel'a-si efectu, ca cele de la Ischl. Si pung'a mea s'a vindecatu binisioru.

Anastasi'a: Bine, cá suntemu a casa. Am sê-ti spunu multe, scump'a mea, multe, multe.

Amali'a: Si eu. Abié asceptam sê vinimu a casa.

Rusiavanu: E bine, noi ve lasâmu dar in pace. Vorbiti, rideti, petreceti-ve, cum ve place. Dar o sê revenimu numai decâtu, pan'atunce spuneti-vi tóte secretele. Vina, frate Georgie!

Gherlanu: Intru adeveru, dóue neveste tinere maritate numai de trei luni, au sê-si povestésca multe secrete interesante la prim'a loru revedere. ~~Mi-ar place sê le asculta!~~

Anastasi'a: Ve insielati. Noi n'avemu secrete. Poteti asistá la conversarea nóstra.

Rusiavanu: Nu putemu, drag'a mea, cá-ci si noi avemu...

Gherlanu: Secretele nóstre. (Esu ambii ridându.)

SCEN'A III.

Anastasi'a si Amali'a.

Anastasi'a: E bine, iubit'a mea, scfi cá eu sum pré fericita in momentulu presinte? Mi pare bine, cá te vedu vechi'a si fidel'a mea amica!

Amali'a: Bucuri'a mea asísdere e mare. Scfi cá din copilari'a mea frageda pe tine te-am iubit'u m'ai multu. Ti-mai aduci inca a minte de dílele nóstre petrecute la olalta in pensionatu?

Anastasi'a: Ce presupunere? Eu nu le voiú nitá nici odata.

Amali'a: Nici eu.

Anastasi'a: Tieni minte inca de profesorulu nostru de limb'a germana?

Amali'a: Sêrmanulu! Cátu lu-mai toruramu cu dex-die-das-urile sale! Noi stramutamú totu de una genurile. Bietulu omu cum se necasiá, cand' dîogam „die Mensch.“ Odata inse s'a superatu eu pe mine, cá-ci am dîsu: „Das Deutsche.“ Ista gluma copilarésca intr'atât'a l'a scosu din tagma, încátu si-permise a se restí cam grosolanu. Dar nici eu nu i-am remasu detória. Domnule profesorú, i dísei, némtiulu tre-

buie sê apartiena genului neutralu, pentru cá si naturelulu lui e fórte neutralu; ori in care parte a pamentulu se asiédia, elu in totu loculu se afla bine, si dorulu de patria nu-lu mai veste-diesce de locu. E bine dara se dîcu „das Deutsche!“ Hahaha! si fugfi din odaia lasandu-lu singuru cu gramatic'a sa nemtiésca.

Anastasi'a: Dar bietulu profesorú de limb'a unгурésca.

Amali'a: Hahaha! Voiá cu sil'a sê ne facâ un-guróice, si se minuná peste mesura, cá nu ni place limb'a unгурésca, ce e plina totu de „e.“ Erá unu omu fanaticu, precum sunt toti un-gurii. Odata inse lu-pacalií si pe elu. Mi-a datu sê traducu ce-va in unгурia. Mie unгурésca nici odata nu mi-a venitu bine la socotéla, si 'n veú nu voiú poté sê 'nvetiu acést'a limba aspra. Me pusei dara, si in locu de a traduce exercitiulu datu, umplui o pagina intréga totu de liter'a „e.“ Viní profesorulu. Domnisióra, e gata traductiunea? me intrebà elu. Aice e — i respun-sei, intindendu-i hartí'a plina de „e.“ Maghiarulu meu se uità la hartí'a, si-inholbà ochii, apoi si-intórse privirea spre mine, si me intrebà: „Ce e asta?“ ~~Prasocotéla un-gurii.~~ ~~respunsei.~~ O hartí'a plina de „e“, — díse elu éra, éra eu i respunsei: n'ai decâtu sê puni inaintea fia-carui „e“ eâte o consonanta, si indata vei avé doritele cuvinte un-guresci; de esemplu pune mai antâiu unu „t“, apoi unu „r“, si unu „m“, apoi ér „t“, apoi doi „tt“ si vei vedé inaintea dtale cuventulu un-gurescu „teremtette“, o esclamatune de predilectiune a dvóstre. Hahaha! Ungurulu meu fanaticu se simtí ofensatu pana 'n adanculu animei sale; delocu se duse la dóm'n'a directritia, si i spuse, cá eu n'am gustu esteticu pentru limb'a unгурésca. Directriti'a me chiamà la sine; eu recunoscui, cá intru adeveru nu sum capabila de a poté suscepe frumsetile limbei un-guresci, si asié o rogai sê me dispenseze de studiulu acest'a. Directriti'a francesa nici dins'a nu nutriá multa simpatí'a pentru limb'a lui Árpád, si asié eu scapai de unгурésca.

Anastasi'a: A, díle frumóse au fostu acele! Mi-aducu si acum a minte de iubit'a nóstra Savel'a!

Amali'a: Cátu erá de buna dins'a! Erá intru adeveru o amica fidela. Nu ni erá permisú sê cetimu romanuri, Savel'a inse avea unu frate, care vinea la dins'a in fia-care domineca si ni aducea carti de cetitu.

Anastasi'a: Dlu Aureliu, unu june fórte cultu.

Amali'a: Si amorusu. Iubiá multu pe Ar'a, pentru aceea vinea asié a dese ori la sora-sa.

Lu-iubiá si An'a, si chiar acuma audfi, câ a incredintiatu-o de fítóri'a-i socía.

Anastasi'a: Me bucuru! Asié dara tóte trei vomu siedé aprópe un'a de alta. Ce fericire!

Amali'a: Vomu tórce mai departe firulu placeriloru nóstre, intreruptu la esírea nóstra din pensiunatu.

Anastasi'a: Vomu duce o viétia de invidiatu.

Amali'a: Vomu fi totu la olalta si ni vomu indulcí viéti'a. Dar ce sporimu atáte vórbe?! Ên sê te intrebu, esti fericita?

Anastasi'a: Pré fericita. N'am cuvinte sê-ti potu descrie indestulirea mea. Barbatulu meu me adóra. Nu-mi refusa nimicu. Elu n'are mai scumpa placere, decâtu implinirea dorintieloru mele. Eu binecuventezu sórtea, câ mi-a daruitu unu barbatu atátu de bunu, preventoriu, iubi-toriu si fidelu.

Amali'a: Ti-gratulediu, scump'a mea.

Anastasi'a: Si tu?

Ameli'a: Tu cunosei naturelulu meu. Scfi, câ si in pensionatu eram cam sburdalnica. Am sê-ti spunu, câ barbatulu meu adóra naturelulu acest'a, si n'are mai ~~mare bucuria~~, decâtu candu me vede suridiendu dupa inventarea unei glume nóue. Si glumele mele nu mai incéta, si noi suntemu fórté fericiti!

SCENA IV.

Totu acele si Cimpoiasiu.

Cimpoiasiu: Buna diu'a, dómnele mele!

Anastasi'a: Me bucuru! Cu cine am onóre a vorbí?

Cimpoiasiu: Eu sum Stefanu Cimpoiasiu, proprietariu in satulu din vecinatate, la Valceni.

Anastasi'a: Poftimu ocupa locu!

Cimpoiasiu: Multiamu! (siede.)

Anastasi'a: Ai dóra ce-va tréba cu barbatulu meu?

Cimponasiu: Intru adevéru eu cautu pe unu domnu, inse nu scfu de buna séma déca acel'a e barbatulu dtale.

Anastasi'a: Cum lu-chiama?

Cimpoiasiu: Déca i-asiu sci numele, ar fi bine; inse nu scfu cum lu-chiama, si pentru aceea lu-cautu de atát'a timpu totu insedaru.

Anastasi'a: Lu-cauti de multu?

Cimpoiasiu: Da, de vr'o siese septemani, inse totu insedaru. Ómenii nu me potura indreptá la locuinti'a lui, pentru câ pana 'n diu'a de astadi nu-i scfu numele.

Anastasi'a: Si cum ai vinitu ací?

Cimpoiasiu: D'apoi am totu umblatu in tóte partile, intrebandu si cautandu pe domnulu meu

necunoscutu. Inse nicairi n'am datu de elu. In urma apoi-ajunsei odata la Clusiu. Plecai la unu amicu, sê mai intrebu si de dinsulu. Pe cale trecui inaintea unei pravalí de icóne. Unu tablou atrase atentiunea mea, si me opríi a-lu admirá. Cum me uitamu acolo, de-a stang'a observai o espusetiune de fotografií. Scfi, dómn'a mea, câ in dílele nóstre nu poti face diece pasi, ca sê nu dai de unu fotografu, pentru aceea nici aceste fotografií nu me interesara multu. Chiar voiam sê plecu mai departe, candu éta minunea minuneloru?

Amali'a: Intre portretele espuse gasisi portretulu domnului necunoscutu.

Cimpoiasiu: Chiar asié s'a intimplatu. Plinu de bucuría alergai in pravalía, cumperai numai decâtu portretulu vediutu in espusetiune, si intrebai de negutiatoriu déca scife unde siede domnulu respectivu. Cum sê nu? respunse dinsulu. Spune-mi dara, lu-rogai cu nerabdare. Dinsulu siede in satulu Valceni.

Amali'a: Si n'ai intrebatu numele lui?

Iosifu Vulcanu.

(Va urmá.)

La anulu nou.

(1869. in ospitalu.)

Anulu nou! si eu pre mórté!

Ce-mi aduci strainu doritu?

Tu vei scfi d'amar'a sórte

Ce mai am de suferitu.

Nu e nime langa mine

Dintre vechii mei amici;

Numai gemete, suspino

Si schelete sunt aici.

Unde-i drag'a nalucire,

Alu sperantie dulcé visu,

Ce-mi sioptea de fericire

Si d'alu ei frumosu elisu?!

Nu-su! si négr'a mea ursita

Mi-predíce c'am sê moru

Intr'o casa parasita

D'alu vietiei scumpu odoru.

Ah! sê moru? Sum inca june

Si mi-e dulce a traí;

Pentru tíera si natiune

Vrere-asiu, Dómne, a morí!

S. Botizanu.

SALONU.

Insirate-margarite,

I.

18. dec. 1869.

Iubite frate!

Déca nu-mi scriai, mai candu erá sê-mi dau parerea despre creatiunile cutarui copilu ce pretinde maternitatea museloru, erá pre aci sê-mi uitu cu totulu de ceea ce se numesce astadi „analisa critica.“ Póte câ faceam mai bine sê-mi uitu, pentru câ magulirile ce intempina recensentii si criticii nu sunt nici de cum de invidiatu, si cea mai domóla este: „dati in cane, câ-ci este unu recensentu!“ — Dar ce-mi pasa mie; sciu câ adeverulu dóre, va sê dîca celu ce spune adeverulu musca, ergo . . . voru fi avendu dreptu, domniele loru cei muscati, de cumva minciun'a inca este adeveru. O! si câti ar trebuí muscati . . . dar nici nu voru scapá!

Ap'a câtu de lina, totu nu-si opresce cursulu: astu-feliu si eu, ori câtu de greoiu in lucruri d'acestea, totu nu-mi lasu natur'a. Am sê-ti multiumescu, câ me zidarisi, si rezultatulu va sê-lu vedi: unu roiu nu sciu de vespi, ori de albine; vei vedé. Eu inse voiú sê i dau unu nume cu totulu blandu, ba chiar poeticu, si acel'a este . . . dar l'ai vediutu in fruntea acestei epistole: „*Insirate-margarite*.“

Sciu câ la multi nu le este nimicu mai uritu de câtu ronduel'a, decátu sistem'a. Le mai placu lucrurile confuse, amestecate cu altele, aruncate in cóce si in colo impestriate. Si cu câtu lucrulu este mai secu, cu atátu sistem'a se recomanda mai la pucini. Dar apoi nu sciu fatalitatea ori ce, a voitu ca tocma lucrurile cele mai sterile, mai abstracte, sê reclame mai multu sistem'a. Si déca este vre-unu lucru secu, critic'a este unu ce cu deosebire secu. Eu asié credu pentru altii, ér nu pentru mine. Un'a o sciu de siguru, câ celoru criticati, critic'a nu póte sê le para lucru secu. Mediculu sê taie, sê opereze ori câtu de usioru si finu, bolnavulu totusi simte fia-care taietura pana in sufletu. Acést'a, credu, nu-i lucru secu. Dar apoi cari trebuie lecuiti de câte o bóla literaria! ei simtu sirmanii operatiunea, ca nime altu 'n lume.

O regula medicala este: a atacá bol'a la redecina de timpuriu si fara crutiare! Acésta regula de auru este totu atátu de recomandabila, ba chiar necesaria si la bólele literarie.

Cam dupa acésta regula, de nu va fi pré tardíu, voiú sê-ti insíru, frate, in iér'n'a acést'a, póte si la véra, de nu ne voru luá nescari ferbintieli mari ca in ver'a din 1866, o suma de margarite critice din imperat'i'a literaturei nóstre, in care acum din voint'i'a nenaturala, si mil'a cosmopolitismului, domnesce cu mare gloria Craiu-verde cu primu-ministrulu seu Staticotu celu mare.

Si pentru ca Ddieu sê favóre inceputulu meu, si sê mi conduca *margaritele* la unu resultatu bunu, voiú incepe cu „Imnulu creatiunii“, o rogatiune de mare putere, scrisa in limb'a papistasia, in óre de inspiratiune supra naturala de marele intru academici I. Eliade.

Dar fiindu acum pré tardíu — la 12 óre, o lasu

pana demanétia. Sê ne vedemu sanetosi si in tóne m bune!

II.

19. decembrie 1869.

Dorite frate!

Candu eram la gimnasiu, profesorulu derógiune, fia iertatu câ-ci a fostu unu omu a lui Ddieu, ni spunea câ Ddieu, candu se róga omulu, nu se uita lacuvintile rogatiunii lui, fara la ceea ce simte elu si cugta.

Eu voiú sê incepu a dîce ceva din rogatiunea ci care m'am legatu a séra, dar Ddieu sê nu se uita la cu vintele ei, câ-ci eu nu-i potiu garantá, déca scu ce dîcu fara elu sê se uita la ceea ce cugetu si simtu. Asculta me Dómne!

Poteri *priordiale*, *principe*, Eloimi,
La nunta, la creare sculati! suntemu chiamte!

Prunci-angeli si *Recorei* cu arepi *diófane*

Lucide ca-adamantulu,

Formati-ve in róua, din róua 'n picature,
Din picature in plóia, cantati si trageti damiulu,

Descindeti si *risorgeti*, formati fantani, períc

Luati cursulu riuri, sisteme, *congregatie*,

Impleti si *váli* si *abisuri* si Mari, pelage tó,

Formati de oceane catena prelungita,

Si trageti, trageti hor'a, incingeti totu pamatulu

Scaldati-lu, fecundati lu;

Din sinulu vostru éca-lu câ ca ca Mirésa

Din nuptiale baia. (nunta turéscá!)

S'aude alu picaturei incantatorulu *timbru*

Ca adamantine córde de ventu infiorate;

Fantane, sorgenti vergini, uniti *susurulu* vosru

Cu a riului murmura, cu uetulu cascadei,

Cu spumegosulu gemetu fugoseloru torente,

Cu gravulu flisu alu Marii, si-alu valuriloru nugetu,

Pangosmie-armonie!

Sê laudámu pe Domnulu din cele pré inalte

Si cele mai profunde!

Câ *tunel'a* lui vóce resuna preste ape;

A dîsu, si éca suntemu.

Cátu e de bine, Dómne, candu tu dîci câ e bin!

Apari ca o mirésa, o *Mater Terra sacra*,

Prepara-te de nunta;

Pre crescutulu teu pune a muntiloru coróna,

Plini de auru, de rubine, smeralde, hiacinte,

Safire, adamante, de 'ntregele-ti tesauri.

Ai muntiloru 'nalti cedri, dumbravile-ebenine

Si *fructidorii* arburi *adorni* de multa flóre

Sunt brunele-ti cositie, regalati *capelura*

Arómele loru tóte, cosmeticele tale.

Sê infloréscá pomii, sê-si dea a le loru fructe

Sê germine 'n totu loculu si érb'a si ori ce planta

Desvolte-se ori ce flóre, resfire-se mirosulu

S'odórne, sê profume talamulu teu de nunta;

Si asternutulu candidu amoruriloru tale

Intinda-se 'n tapete, *archetipe* modele

De ori ce tiesatura, de ori ce adornare.

Ai gratieloru Angeli, formati cununi, *festone*

Spre marea serbatore.

Cantati, flori, bucuria, si laudati pe Domnulu

Pre *idiom*'a v^ostra, ve esalati profumulu
Spre ceriuri ca tamai'a. Formati sublime acorduri
Armonie de arome.

Terminandu, frate, ac^osta rogatiune, mi se par^u,
c^o vedu un *pruncu-angelu* care cu o facia aprinsa de
mania mi repedⁱ urmat^oriele cuvinte aspre si misterio-
se: O-Mater-terra-sacra!! Fara indoi^ela ac^osta va s^e
fia limb'a in care vorbescu cei mai pre susu de pamentu.
Celu pucinu Omeru ni spune, c^o dieii vorbescu in o lim-
ba deosebita de a *o*meniloru. Apoi Heliu, pre care lu-
rei a^lla in ac^osta rogatiune, e-^ote unu personagi^u ce
obvine desu la Omeru, *era* Heliades ins^emna fiulu lui
Heliu, asi^e dara Omeru-Heliades...!

Cu t^ote acestea inse noi moritorii nu potemu pri-
cepe poesi'a s^eu limb'a cu terr-terr-terr! si nu numai
c^o nu ne usiereza pecatele, dar in urma pentru sume-
ti'a n^ostra vomu ajungu *era* da capo la turnulu Babil-
lonului.

Dar *er* me intoreu! S^e st^oamu strambu si s^e vor-
bimu droptu. Au nu chiar academi'a romana si-a ince-
putu anulu ac^ost'a lucr^ori le cu ac^ostu „Imnu?“

Da, academi'a!

Ac^ost'a o sciu toti, nu voru scⁱ inse impresiunea
ce a produsu imnulu in coialalti academici. Dar ac^osta
impresiune si-o p^ote imagin^a fia-cine, d^eca va ceti sc^e-
n'a din dram'a lui Shakespeare: „Timonu din Aten'a“
unde Timonu si-chiama la prandiu amicii, cari i man-
c^ora. ~~La masa, i asedia~~ pre toti la m^esa si in locu de
manc^ori le aduce apa fier^ta, in blide acoperite, ia apoi
blidele si le t^orna la toti pe capu ap'a clocotita, si astu-
feliu amicii se duc *opariti*. Asi^e au patit'o si academicii
cu imnulu presiedintelui loru.

C^ota genialitate nu zace inmormentata in

„C^otu o de bine, d^omn^e, candu tu dⁱci c^o e bine!“

„D'a supra-mi ascindura ca spiritu ape virgiui
Si c^ote se nuntira sub mine ascindura.“

„Unu individ^u in parte, parochie, d^one corpuri
Er omulu e androginu, cons^ortea lui e intr'insulu!“

Dar ac^oste schinte fara focu si lumina nu sunt
cele d'ant^oiu. Cetimu inca in Mihaida intre multe alte
variet^oti si urmatoriulu pasu:

„C^o d^one atributo ce intregescu ide'a

In mintea centrale, se intielegu in clipa

Si ambii facu unu angeru multitu in atribute.“

Totu in ac^osta limba si conceptiune este cuven-
tulu neintiesu a lui Dⁱeu din Mihaida, dara despre
ac^osta de alta data.

Aide! totu asi^e mai departe, pana candu ajun-
gemu la dⁱs'a lui Barbu Lutarulu poetulu de curte alu
unui filosofu romano-teutonicu

La dona mobili

Ca lui Leventi

Neni asc^enti

Iadisiu pin ceriu!

In fine, permite-mi, frate, s^e te conducu in o me-
nageria, unde urmat^oriele esemplare, parte antidiluvia-
ne, parte aduse din tieri departate, tragu atentiunea
toturoru, si adeca: peplu, tenebre, prescⁱntia, taberna-
colu, fisu, pangosmie-armornie (pre semne a d^ou'a edi-
tia a celebriloru frati de Siamu), archetipu cu frate-seu

archicentru, zefitu, nacru, androginu. panhimniu, eloi-
mi, beatitate, si alte tutte-quante cose miserabili! Ve-
dere^a acestoru esemplare te-a alteratu, cum vedu. Dar
leniscesce-te, nu esti celu d'ant^oiu si nu vei fi celu din
urma. Aceste esemplare chiar si atunci candu voru fi
uitate, vream s^e dⁱcu m^orte, c^o-ci altu-feliu m^orte s'au
si nascutu, merita a fi amplute cu paie si puse la vede-
rea toturoru pentru a se minuna si urmatorii ce au po-
tutu produce dⁱlele n^ostre.

S^e-ti faci cruce si... dar la revedere in dⁱle mai
bune de voru mai fi.

Radu Nasturelu.

O serbat^oria la Beiusiu.

Beiusiu, 1 Ian. 1870.

Dle Redactoru!

Mi-am luat^u libertate a veni de pre tiermurele
Crisiului negru cu o nouate la pretiuitulu diariu „Fa-
milia“, rogandu-te s^e-i faci locu in col^onele lui, si prin
ac^ost'a s^e-mi ierti ocaziunea de a atrage atentiunea sti-
matiloru cetitori si stimabileloru cetitorie la ac^ostu Par-
nasu, unde musele romane impletu girlande tinerele si
canta in dulcea n^ostra limba.

Tinerimea romana studi^osa de aici a indatinatu
aserb^a in totu anulu suvenirea nemeritoriului episcopu
Samuilu Vulcanu, pre langa parastasulu indatinatu, si
c^ote cu o productiune literaria, cu care ocaziune apoi
se disereza at^otu despre viet^ori a acelu barbatu mare alu
poporului romanu, c^ota si despre alte obiecte din sfer'a
sciintiloru.

Acuma in 25 dec. in diina cea d^omn^esa in carea
s'a stramutatu din midloculu popularu paratele celu
mai bunu, in diu'a acea in carea a moritu Samuilu Vul-
canu, societatea a arangiatu *erasi* o productiune litera-
ria intru memori'a lui.

Dupa finirea parastasului, la 11 ore publiculu
care vener^eza suvenirea, si i place a ved^e fructele tine-
riloru, se adun^a in sal'a gimnasiului, in loculu acelu
unde Samuilu Vulcanu a radiecatu te banu museloru, si
a asediatu fuinta'a viet^ori din carea s^e se adape popo-
rulu romanu, si aici asepta pre cei alesi.

Fii museloru inca erau gata spre intimpinare cu
music'a vocala si disertatiuni despre diverse lucruri;
li'a poesiei inca nu lipsi.

In fruntea salei st^o iluminata imaginea fundato-
riului gimnasiului, carea se parca binecuv^erandu po-
porulu si pre fii loru; *er* pre-de-laturi portretele acelor-
lalti barbati ai natiunii, cari au asudatu pentru fericirea
n^ostra.

Inceputulu lu-fac^u violin'a, prin unu mersu ese-
cutatu cu elegania, acordurele ei stors^era o multime
de aplause.

Dupa ac^ost'a se su^l pre catedra D. Conducatori^u
alu ac^ostei societ^oti si prin o cuv^entare bine nimerita
salut^o publiculu adunatu.

Dupa ac^osta pasⁱ unu tineru Mihailu Veliciu, ca-
rele disera despre viet^ori a nemeritoriului Sam. Vulcanu,
descriendu s^ortea natiunii n^ostre din timpurele mai din
nainte si in asemenare cu acelea marimea spiritului si
a animei lui Vulcanu; ac^osta disertatiune fu ascultata
cu placere si mai cu distingere fac^u impresiune placuta
prin cuvintele, cu cari esclama c^otra umbr'a lui Vul-
canu, dic^endu: „Oh! geniu nemeritoriu consulta-te cu
coialalti genii ai romanismului, si strigati cu tari'a ver-

sului Archangelului catra posteritate, ca sê pasiasca in urmele vóstre, si atunci, atunci „ginte mai alésa nu va fi pre pamentu inaintea nóstra!“

Dupa cea urmă dechiamatiunea unei poesie „Pre ruinele Ulpéi traiane“ (de Lapedatu) prin Vas. Popu, primita cu aplause.

Se ivi apoi unu altu tineru Moise Tom'a; acest'a disera despre folosulu limbei pentru omenime, si despre pretiulu ei pentru unu poporu, prin ce casiunã o placere mare in ascultatori.

Corulu vocalu si instrumentalu ocupau locul pauselor dupa fia-care dechiamatiune si astfelu acum accentele dulci ale violinei, sub conducerea lui Ales. Campianu, acum armoni'a corului vocalu, sub conducerea lui M. Ferlieviciu, electrisau animele ascultatoriloru si i faceau sê erumpa in aplause.

In fine mai pasì inca unu tineru Atanasie Tuducescu si dechiamandu o poesia a sa originala intitulata: „Erã o nópte mare“ asemenea secerã complacerea toturoru si mai virtosu atunci candu prin o desteritate eleganta esprimã urmatóricile versuri ale sale:

Dar totu-si Romanasiulu (!) sperã in provedintia
Si falnicu de acolu sange ce-lu porta 'n a lui sinu
A fostu constantu si mandru in lung'a-i suferintia,
La ori-ce maltractare dícea: „Eu sum Romanu!“

Pre langa astfelu de spresiuni dechiamatoriulu fu ascultat cu aplause de cari resunã sal'a candu se reintórse de pre cathedra.

Cu acesteã productiunea se finì, dupa care urmă cuventulu de multiumita alu D. Conducatoriulu si astfelu publiculu se rentórse ducandu cu sine o suvenir dulcé.

Éta d. Redactoru, acésta erã noutatea cu care am alergatu la pretiuit'a nóstra fóia „Familia“, si pentru acésta m'am rogatu sê-mi permiti a atrage atentiunea onoratului publicu cetitoriu a supra parnasulu nostru.

— a — a.

Curieriulu modei.

Pest'a 13 ian. „Multi fericiti ani!“ se aude din tóte partile. Grabimu si noi a salutã pre on. nóstre cetitórici, promitiendu-le, câ vomu continuã si de aice inainte acésta rubrica si le vomu reportã cu fidelitate tóte stramutãrile ce se voru ivi in moda.

Avemu dreptu nedisputabilu, de a studiã si a scrutã tóte secretele si miscãrile modei.

Intru adeveru a urmari stramutãrile modei, e una din cele mai interesante probleme.

Cestiunea dílei e carnavalulu ce se apropia.

Fia-care ni pune intrebarea, câ merge-vomu la balu, si déca e — in ce vestminte? Cum voru fi decorate? Ce colóre? s. a.

La aceste întrebãri este usioru de a responde — déca ne-amu resolvatu.

La intrebarea, câ din ce materie ne vomu gati vestmintele e si mai usioru de a responde, câ-ci precum carnavalulu revine in totu anulu, asié si materiile se ivescu cu dinsulu deodata.

Materiile ce voru predominã in acestu sesonu sunt: Illusion, tüll, crépe, gaze, metas'a grea si usióra.

Ne vomu încercã a descrie dóue vestminte gatite dupa mod'a cea mai nóua.

Primulu vestmentu erã gatitu din tarlatan albu

pe din josu cu trei síre de incretítúre provediute cu garniture de atlasu albu.

Tunic'a lunga asemenea erã decorata cu trei síre de incretítúre si cu garniture de atlasu, ér de dóue laturu erã sufalcata. Sub sufalcare, bucheta de rose pre cum si de a supra sufalcãrii. Decoratiunea cea mai frumósa la acestu vestmentu a fostu dóue síre de rose ce undulã tunic'a. Spacelulu si manecile erau in frumsetiate cu buchete. Pentru frisura la acestu vestmentu erã o cununa de rose.

Alu doile vestmentu asemenea erã din tarlatan albu, dar gatitu cu mai multa maiestria.

Intregu vestmentulu erã — cretiu asié dícându. — Pe din josu erã adunatu in incretítúre late ér din dreptu avea forma de recoritoriu. Tóta rochi'a erã acoperita cu umflature marunte, de la incretítúrele cele mari pana la spacelu; inse dinapoi erau pucine incretítúre late. Intre incretítúre si pufuri, giuru impregiuru in distantia egala se estindea prime de atlasu galbenu impreunate cu cuune din flori de campu. Manecile si spacelulu erau decorate cu atlasu galbenu si cunune de flori. Frisur'a de capu asemenea decoratiunii vestmentului.

Vien'a 10 ian. Florile si in anulu trecut au jocat mare rolu pe vestmintele de baluri, credemu, câ in acestu sesonu voru fi neincungiuratu de trebuintia.

Amu notatu câte-va vestminte de serate fórté frumóse.

Unulu dintre aceste erã gatitu in dóue rochie din gaze de Chambéry. Rochi'a de desuptu erã mai lunga si in frumsetiata cu trei síre de incretítúre, ér incretítúrele erau decorate cu atlasu albu. Incretítúrele numai din apoi erau incretíte, pana candu la margine erau netede.

Rochi'a de a supra de nainte erã sufalcata si cam trasa inapoi si decorata asemenea cu trei síre de incretítúre, — din apoi formã o tunica. Spacelulu si manecile erau decorate cu garniture de atlasu albu.

Alu doile vestmentu de serata erã gatitu din faille rosii, de nainte cu garnitura tablier din atlasu albu. De dóue parti in frumsetiata cu incretítúre de atlasu albu si dintela lata négra. Tunic'a scurta cu asemenea garniture. Spacelulu taiatu cuadratu, manecile scurte si in frumsetiate cu dintele negre.

Paris 9. ian. Obiectulu celu mai interesantu, in acestu sesonu e: vestmentulu de balu.

Vestmentulu de balu e unu obiectu importantu in viéti'a dameloru tinere — si mai alesu in sesonulu carnavalului.

Noi suntemu de parerea, câ nimicu nu este mai usioru decãtu a compune unu vestmentu de balu.

Vestmentulu de balu e uniculu, care nu se tiene nici de o regula a modei, ei se compune dupa gustulu fia-caruia. Tunica, dóue rochie, incretítúre, ruchie, pufuri si diferite sufalcãri — éta tóte decoratiunile ce se receru séu mai bine se intrebuintéza la vestmintele de baluri. Cu ajutoriulu acestora potemu face nenumerate variatiuni in vestmintele nóstre, pentru câ la vestmintele de balu tóte sunt in moda, tóte decoratiunile sunt frumóse. Cu ocaziunea cea mai de aprópe vomu descrie câte-va vestminte de balu.

CE E NOU?

* * (*La anul nou*) prim'a noastră detorinția e sê salutâmu cu iubire frățiească pre tôte cetitôriile si pre tоти cetitorii acestei foi, dorindu întregului nostru publicu multi ani fericiți! Ceriulu sê reverse in acestu anu viitoriu lumin'a fericii sale a supra toturor a celorlora, cari lucra si contribuiescu la desceptarea, innaltiarca si prosperarea natiunii nôstre! Dar in primele zile ale anului nou sê ni aducemu a minte si de detorintiele supreme, ce avemu sê implinimu in decursulu acestui anu, cu care sê incepe unu deceniu nou. Sê facemu, ca acestu deceniu sê se inscria cu litere de aur in istori'a culturei si civilisatiunii nôstre! Sê incepemu lucrârile nôstre in privinti'a ast'a cu fondarea unui teatru natiunalu de dincôce de Carpati. Fîicele si fiii natiunii nôstre, ascultati vócea animei vóstre, consultati consciinti'a vóstra natiunala, si-apoi grabiti a ve face detorinti'a! Veniti, veniti sê sacrificâmu din prisosulu nostru pe altariulu santei nôstre cause natiunale! Denariulu veduvei va fi chiar atâtu de bine primitu ca aurulu bogatului. Nu mai avemu timpu de pierdutu, deci si pana ce se va infintiá comitetulu menitu pentru adunarea ofertelor, redactiunea acestei foi va primi si va publicá cu bucuriá tôte contribuirile incurse. Apelâmu dara la toti, si deosebitu la damele nôstre atâtu de zelóse, atâtu de brave! Noi éta si venimu cu modestulu nostru ofertu, subscriindu pentru acestu scopu sublimu 100 fl. v. a.

* * (*Distinctiune.*) In diu'a de anul nou primiramu o suprindere placuta. In Sa Domnulu Romaniloru, primindu dedicatiunea „Panteonului Romanu“, a binevoitu a tramite prin maresialulu seu de curte redactorului acestei foi, dimpreuna cu innalt'a Sa recunoscintia, o medaila de aur. Epistol'a, cu care ni se tramise acésta suvenire suna astu-felu: „Domnulu meu! In. Sa Domnulu a binevoitu sê primésca cu o deosebita favóre dedicatiunea opului dvóstre intitulatu „Panteonulu Romanu“, si doritoriu de a ve esprimá innalt'a Sa satisfactiune pentru silintiele, cu cari contribuiti a redicá literatur'a nôstra natiunala, me insarcinéza totu de odata de a ve transmite impreuna cu viu'a Sa multumire o medaila de aur la efigi'a Sa. Primiti etc. Bucuresci in 29 dec. 1869. Maresialulu curtii Filipescu.“

△ (*Unu scandalu ne mai pomenitu.*) Cu anima sfasîata de dorere inregistrâmu urmatoriulu evenimentu tristu, care revérsa intunereculu ignorantiei a supra autoriulu seu, si care ni-a derimatu templulu de stîma si admiratiune, ce innaltiaramu memoriei acestui barbatu. Presiedintele societâtií academice, dlu Eliade, nu s'a multumitu, cã in vér'a trecuta s'a demisu a indreptá unu atentatu in contra simtiului natiunalu alu toturor Romaniloru neinveninati de parfumulu cosmopolitismului, proieptandu a se redicá pe un'a din piatile Bucuresciloru o statua in onórea teutonului Guttenberg; — ci acuma in adancele sale betranetie, la finea cariei saie vine a-si atrage despretiulu natiunii întregi, comitendu unu pecatu natiunalu atâtu de mare, incâtu nu gasimu cuvinte potrivite, pentru ca sê-lu potemu caracterisá in deplin'a sa forma teribila. Dar sê venimu la obieptu! Dlu Eliade a adresatu o epistola catra ministrulu de culte, in care díce, cã dsa ca presidentu alu societâtií academice, pentru motive fôrte grave, a aretatú fostulu ministru, cã e decisu a-si da dimisiunea din sarcin'a de membru si de presidentu alu acestei societâti, si dimisiunea fiindu deja facuta, a si anuciat'o

colegiloru sei in ultim'a siedintia a sesiunii trecute, candu s'a celebratu apoteos'a unui reposatu de ritulu unitu, (Sîncai) la care n'a potutu asistá innaltulu cleru si insu-si dlu ministru, si din care crede, dupa probele invederate (!) ce are, cã s'a si mai agravatu neinvóirea, ce esistá între ministrii; inse dupa staruintiele dlui Cogalniceanu totu a mai remasu in functiune pana la rentornarea Domnitoriului; dar acuma, de óra-ce in o siedintia óre-care a camerei dlu Cogalniceanu l'ar fi insultatu, vine... a-si depune mandatulu seu de deputatu; ba, ci se róga de ministrulu cultelorú antâiu ca sê primésca dimisiunea sa de membru si de presidentu alu societâtií academice, si a dóua ca ministrulu cultelorú sê se grabésca — in favórea mantuirii publice — a rogá pe archipastori sê se milostivésca a ceti molitfele Santulu Vasilie unoru ómeni, ce pretindu ca archireii ortodosi sê asiste la apoteos'a unui papistu si s'o recunósca. (Insemnâmu éra-si, cã acestu papistu a fostu Sîncai, — despre care pan'acuma nime n'a dísu, cã a fostu „confesionalistu“. Acestu sacrilegiu a fostu rezervatu pentru dlu Eliade.) Dlu Eliade mai adreséza o alta epistola catra delegatiunea societâtií academice, in care face cunoscutu membriloru in genere despre acésta imprejurare, sperandu in Ddiu si in natiune, cã preste curendu éra-si se va intruni cu ei inaintea altariulu unci adeverate academíe romane si pure ortodocse, conduse de spiritulu evangheliei si ortodocsiei, care va alungá tôte duhurile necurate. — E bine, care Romanu e acél'a, carele sê nu se revólte la audiulu acestorú cuvinte si blasfeme infernale?! Si indignatiunea e cu atâtu mai mare, cu atâtu mai legitima, cã-ci celu-ce a cutezatu sê profaneze pe Sîncai, si conceptulu unei academíe pure sciintifice, ce n'are d'a face nimica cu religiunea, este insu-si presiedintele societâtií academice, e „parintele literaturéi nôstre.“ Dar indignatiunea nôstra trece in compatimire. Vócea animei nôstre ni sioptesce, cã unu „gigante alu templulu“ pana ce posede tari'a mintii sale, nu póte sê faca unu asemenea scandalu. Ne tememu dara, ne tememu, cã.... Preoti si archirei romani, cetiti molitfele santulu Vasilie, cã-ci mintea marelui nostru Eliade e in periclu mare!...

* * (*Procesulu de presa.*) intentatu in contra dlui Ionu Porutiu se va pertractá la curtea juratiloru din Pest'a in 21 ianuaru.

* * (*Dlu Axenti Severu*) de câte-va díle petrece in Pest'a, avendu sê reguleze nescari afaceri private.

* * (*Conferintia literaria.*) Casin'a romana din Fagarasiu a tienutu in 22 ian. a trei'a conferintia literaria, in care disertara dlu Dima Petrascu si dlu Nicolau Densușianu. Discursulu celui d'antâiu fu unu respunsu la discursulu ce l'a tienutu dn'a Elen'a Densușianu despre emanciparea femeiloru, si care si publicatu si in fói'a acést'a. Celu de alu doile tienú unu discursu umoristicu sub titlulu: „O caletoria la anul 1870 prin Ardealu si Romania“, — in care descrie totu ce Romanii acuma nu au, ce ar trebui inse sê aiba. Póte cã atunci voru participá si celelalte dame romane din Fagarasiu la conferintiele literarie, cã-ci pana acum participéza numai dóue-trei dame, — incheia corespundintele nostru.

* * (*Junimea romana din Pest'a*) va arangiá si in decursulu acestui carnevalu unu balu pentru ajutorarea tineriloru romani lipsiti studiosi in Pest'a. Acestu balu se va tiené la 29 ianuaru in sal'a cea mare a scólei evanghelice. Dorimu succesulu celu mai bunu, si suntemu convinsi, cã on. nostru publicu nici cu asta ocaziune nu va refúsá spriginulu seu materialu, si va con-

tribuf intocmai ca in anii trecuti pentru acestu scopu filantropicu, menitu de a usiorá sarcinele materiale ale unei junimi atátu de brave si zelóse ca cea din Pest'a.

Literatura si arte.

** (Carte noua.) Parintele protosincelu Nicolau Popea publica anunciu de prenumeratiune la opulu seu intitulatu: „Vechi'a metropolia ortodoxa romana a Transilvaniei, suprimerea si restaurarea ei.“ Unu tomu. Pretiulu 1 fl. 50 cr.

Din strainetate.

△ (Anecdote de la Conciliu.) Diuariile germane scriu urmátóriele: „Dupa deschiderea conciliului a fostu audientia la pap'a, la care se insinuara mai mare parte totu femeii. — O femeia din Lyon inca a intratu la pap'a, — fati'a ei erá acoperita cu unu velu desu negru. „Ce doresti, fiic'a mea? — intrebá marele preotu. — „Binacuventarea santiei tale, parinte sante — si cu aceste se nisuiá sê-si desveléscá fati'a, dar eu graba nu potea. Pap'a si-a radicatu manile. — „Parinte sante! stai nitielu!“ — díse ea. — „Au dóra cugeti — díse cu surisu Piu — cá binecuventarea mea nu va strabato prin velulu teu? — O femeia din Americ'a se rogá ca sê-i binecuvinte rosariulu. „Ast'a e totulu? — intrebá capulu bisericeii catolice. — Sante parinte, déca poti, dá-mi si pertretulu teu!“ „Éta-lu! Ce mai doresti inca?“ — „Te rogu subscrie-te la portretu.“ — Piu alu IX a statu cugetatoriu unu momentu, cá-ci nu-i place, sê implinéscá astu-felu de cereri, — in fine s'a subscrisu. „Mai ai ceva dorintia?“ — „Sante parinte, daruesce mie pên'a cu care ti-ai subscriu numele!“ La aceste locutietoriulu lui Cristosu pe acestu pamentu si-a pierdutu paciintia: „Postesce dómn'a mea si tienátóri'a penei; séu déca ti-place ti-dau si calamariulu!“ Femei'a din Americ'a si-impachetá donurile in nesce diuarie vechie, le asiezá in straiti'a de caletoritu si facéndu complimente peste complimente, paresi sal'a de audientia.

△ (Caus'a lui Traupmann.) Precum ni spune diuariulu „Figaro“ din Paris, Traupmann a chiamatu la sine pre dlu Souvras, directorulu de politia, care a facutu odata cercetare in Elsas, pentru de a descoperi cadavrulei betranului Kinck. Candu a intratu Souvras in cel'a inchisorei La Roquette, Traupmann s'a ridicatu de pre scaunu si l'a imbiatu sê síddia, chiar cum ar fi fostu la cas'a sa propria. Ucigatoriulu erá paídu; de loca nu i se sídea in vestimintele sure ale robiloru. „Cum te simtiesci?“ lu-intrebá dlu Souvras. — Fórté bine!“ — respunse cu linisce ucigatoriulu. „M'ai chiamatu; vedi, am grabitu sê-ti satisfacu dorintia.“ — Ti multumiescu. — am de ati vorbí despre unu lucru importantu; este argentu. Viétri'a-mi e in periclu. (Si ca directorulu sê nu cugete cá elu se teme, continuá cu iutiála) Nu pentru aceea voiú sê-ti vorbescu, pentru cá m'as-in teme de mórté; sentintia de mórté pentru mine ar fi unu lucru bagatelu, déca nu mi-arú traf famili'a. Din parte-mi asiu dorí ca cátu mai curendu sê se esecute sentia mea.“ Dupa aceste a intrebátu, déca i mai traiesce mun'a sa. — „Traiesce!“ — „Mai dílele trecute mi s'a spusu, cá sor'a mea din Elveti'a inca traies-

ce, dar acésta sciré nu a fostu adevérata.“ „Sor'a ta a moritu.“ „De siguru numai de superare.“ La aceste cuvinte nu se potú observá nici o iritatiune pre fati'a lui, erá liniscitu, — apoi continuá: „Te-am chiamatu sê-ti spunu, unde am ingropatu portfoliulu lui I. Kinck; in acelu portfoliu sunt insemnate numele compheiloru mei. — Dupa aceste cuvinte a luat hartia si a depinsu loculu acél'a, unde a ascunsu portfoliulu mentionatu, Terminandu depingerea a predat'o dlui Souvras. Directorulu politiei l'a rogatu ca sê-i spuie numele compheiloru pentru cá asié si portfoliulu s'ar poté aflá mai usioru. Traupmann inse i-a dísu cá nici la unu casu nu póte sê-i descopere, de óra-ce ar compromitá multu pre óra-cine-va, care este pré iubit de dinsulu. — Conversarea a mai tienutu inca dóue-dieci si cincí de minutu fara resultatu Traupmann e multiumitu cu inchisórea sa si astépta cu nerebdare pre abatele Croy, care in tóta deminétia lu-imbía cu cafea-alba.

Gácitura de siacu

de Avramu Gozanu.

se	ci	Li-	Tu	lu-	ca	ri-	ber-
ber-	cere-	mea	ra-	ta,	rate.	facti-	dici
drep-	apu-	ta-	dii	ho-	ta,	li-	ga-
seu-	ta-	mai	di-	te,	au	ti	Nu
na.	ta	gâ-	drop-	Nu-	tii	pan-	La
tea	le	san-	Nu	ta-	te-	buna	'n-
te,	Adi	pe-	mai	tru-	tr'o	te	i
'm-	o-	Pen-	drep-	ra	tea-	ce	ora

Se póte deslegá dupa saritur'a calului.

Deslegarea gácitureri numerice din nr. 50.

Piéra lucsulú si mandri'a,

Reulu lipiciosu;

Piéra fumulu si prosti'a,

Lucsulú uriciosu!

Deslegare buna primiramu de la dómnelle si domnisiórele Zeni'a Nesiu n. Montri'a, Victori'a Bardosi, Elisabet'a Olteanu; si de la domniú Ioanu Selagianu, Petru Sporea, Ilie Sporea, Alesandru Frumosu, Constantinu Ungureanu.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoriu: **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsí in Pest'a. Piat'a Pesciloru, Nr. 9.